

Forfatter: Molbech, Christian Knud Frederik

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1853-04-01)

Citation: Molbech, Christian Knud Frederik: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1853-04-01)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 69. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000022.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Berlin, d. 1ste April 1853.

Min kiære Fader!

Det lakker stærkt ad Enden til! med min Reise, som Du seer, og det er godt; thi jeg mister Dag for Dag mere og mere af den opvakte Stemning, af den til alle Sider vendte, for alt Nyt og Skiønt modtagelige Aandskraft, som bør være den Reisendes Eiendom, naar han skal være noget meer end en Pakke, der forsendes (eller rettere — sendes, thi for er nok en Germanisme — ak, hvormange saadanne ville ikke lidt efter lidt liste sig ind i min Tale og Skrift!) fra den ene By til den anden med Jernbanerne. Min Tanke er, som Du vel kan vide, tidlig og silde, i det mindste sporadisk beskieftiget med min Fremtid og dens Virksomhed, skiøndt hidtil snarere behersket eller overvældet, stundom nedslaaet, af de Billeder og Forestillinger, der drage forbi min Siæls Øie, end egentlig beherskende og ordnende dem. Jeg er stundom tilmode, skiøndt vel paa en anden Maade, som fordom, i mine Drengenaar, naar Examenstiden nærmede sig — og jeg som bekiendt aldrig var ordentlig forberedt; dog holdtes jeg dengang under mine let forklarlige Ængstelser, i det hele taget munter ved — det husker jeg godt — ved en vis ungdommelig Glæde over det Tilfældige, det Uberegnelige, der gjorde enhver saadan offentlig Prøve til et Slags Lotterispil for mig; nu — holdes jeg, under Vandrigen imod det uundgaaelige Maal, den Examensdag, s. 70der venter mig om et Par Maaneder eller før — vel ikke munter, men dog opreist, ved at tage min Villie til Hielp; og jeg seer Fremtiden imøde og vandrer imod den, jeg kunde næsten sige »mit düsteren Muthe«. Nu, jo færre Illusioner nu, desto færre Skuffelser siden. — —

Idag har jeg hos Kammerherre Bielke faaet officielt Brev om min Udnævnelse, ledsaget af en venlig Skrivelse fra Grev Criminil, som først var ankommen til Wien efter min Afreise fra denne Stad, og som ved at melde mig Indrømmelsen af min Begiæring om Fritagelse for egentlige Forelæsninger i Sommer, har lettet i det mindste een af Stenene fra mit Hierte. — —

Nu vil jeg drikke en Kop The og derpaa gaae i Seng. Snart kan jeg igjen høre Themaskinen snurre i Skindergaden. Indtil da Levvel!

Christian.